

Forslag

til

Lov om foranstaltninger mod lærermanglen i folkeskolen.

Fremsat den 7. december 1961 af *undervisningsministeren*.

§ 1. Undervisningsministeren bemyndiges til under den herskende lærermangel i folkeskolen at udsætte indtil 1. januar 1968 den i § 12, stk. 1 i lov om folkeskolen, jfr. lov-bekendtgørelse af 18. juni 1958 foreskrevne nedsættelse af gennemsnitstallet af børn i en skoles klasser samt til at udsætte indtil begyndelsen af skoleåret 1967-68 nedsættelsen af det i samme lovs § 12, stk. 3 for klasser for 6. og 7. skoleår anførte elevtal, der kan danne grundlag for en deling af disse klasser.

Stk. 2. Undervisningsministeren bemyndiges endvidere til for så vidt angår realklasserne at forhøje fra 24 til 30 det i lovens § 12, stk. 3, nævnte elevtal, der kan danne grundlag for en deling af klasser for 8.-10. skoleår.

§ 2. Undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte et maksimum for antallet af ugentlige undervisningstimer inden for de i § 16 i samme lov fastsatte rammer. Det således fastsatte maksimale antal undervisningstimer gælder også for folkeskolen i København, jfr. lovens § 35.

§ 3. Undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om et højeste antal lærerkræfter ved de af samme lovs § 2 omfattede skoler.

§ 4. Nærværende lov vil være at forelægge til revision i folketingssamlingen 1964-65.

Bemærkninger til lovforslaget.

I de sidste 10-15 år har lærermangelen været et af de alvorligste problemer inden for folkeskolen. I 1953 var der i alt 1 067 ledige stillinger i folkeskolen. Dette tal er i de mellemliggende år steget ret jævnt og er pr. 31. december 1960 opgjort til ialt 2953 ledige stillinger. Ved en pr. 15. august 1961 foretaget opgørelse androg antallet af ledige stillinger ialt 4192, hvorved der dog i et vist omfang er taget hensyn til nedsættelsen af lærernes pligtige ugentlige timetal fra 36 timer til 32 timer. Udviklingen på dette område er blevet nøje fulgt af undervisningsministeriet, bl. a. gennem et under 26. januar 1953 nedsat udvalg til overvejelse af forholdsregler til regulering af forholdet mellem lærertilgang og lærerbehov. Som et naturligt led i foranstaltningerne til nedbringelse af lærermangelen har man i første række tilstræbt en forøgelse af antallet af dimittender fra seminarierne, Undervisningsmin. 1961.

dels ved udvidelse af de bestående seminariers kapacitet, dels ved oprettelse af nye seminarier. Der er da også siden 1953 sket en betydelig stigning i antallet af dimittender fra seminarierne, dels ved optagelse af flere elever på de bestående seminarier, dels ved godkendelse af nye seminarier. Medens der således i 1953 blev dimitteret 968 lærere og lærerinder, vil der i 1961 blive dimitteret ca. 1 800 lærere og lærerinder. Fra 1964 og i årene derefter vil der årligt blive dimitteret ca. 2 200 lærere og lærerinder.

Behovet for lærere har imidlertid i de senere år vist en stærkt stigende tendens og er nu væsentligt større, end det for blot nogle år siden kunne påregnes. Der er flere årsager hertil. Et stort antal landkommuner, hvis skolevæsen ikke har opfyldt kravene i lov om folkeskolen af 18. maj 1937, har efter gennemførelsen af den ved lov nr. 163 af 7. juni 1958 foretagne ændring af folkeskoleloven udbygget